

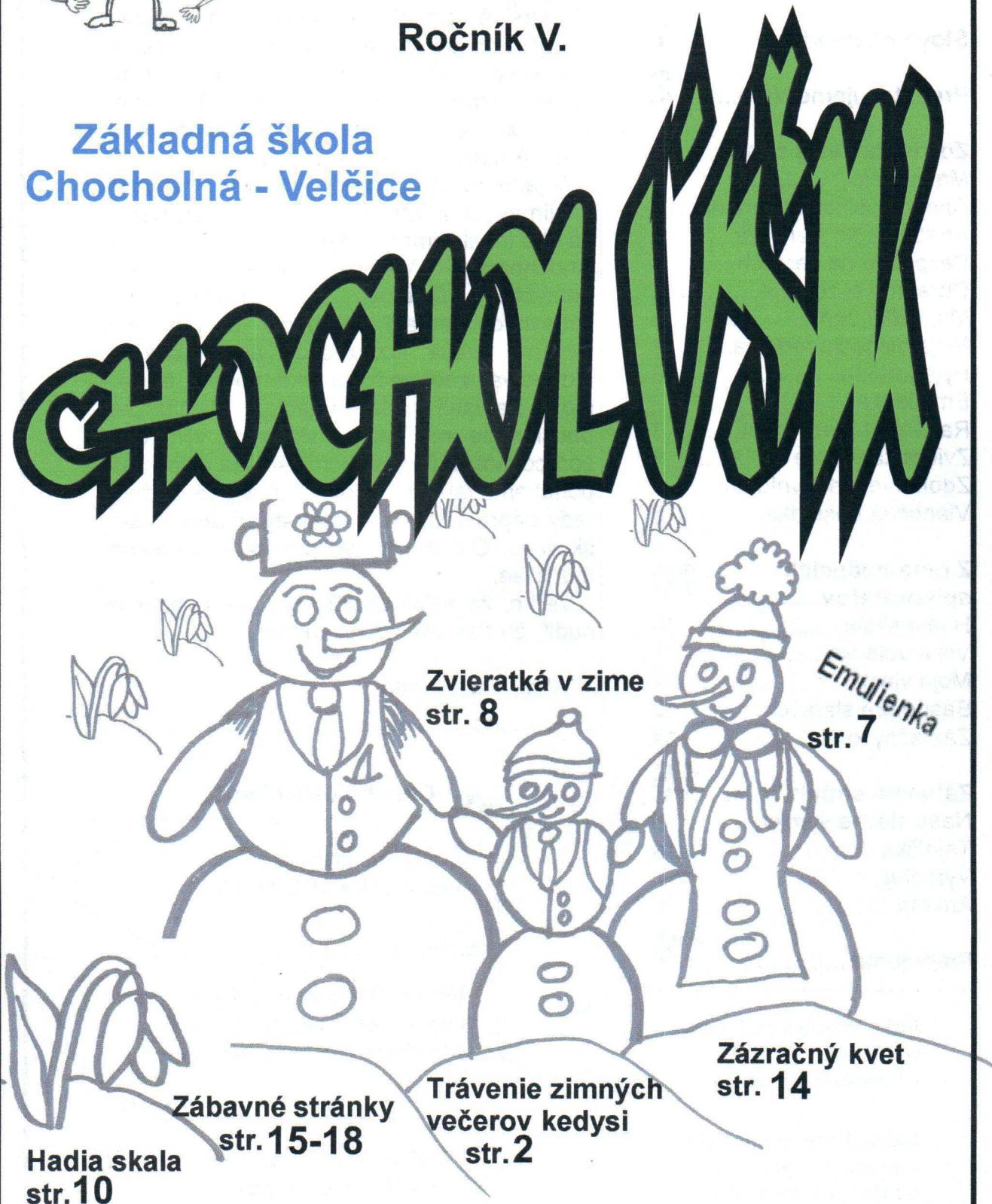
Školský časopis ZŠ pre 1. - 4. ročník.

Šk. rok 2007/ 2008

9

Ročník V.

Základná škola
Chocholná - Velčice



Časopis pre žiakov, pedagógov, rodičov, starých rodičov a priateľov školy.
Vychádza dvakrát ročne.



Obsah

Slovo na úvod.....	1
Predstavujeme Vám.....	2
Zo života našej školy..	3
Malí umelci.....	3
Chocholúšikovo ocenenie...	3
Stretnutie so starkými.....	4
Bezpečne na cestách.....	4
Chráňme si zdravie.....	5
Môj veľký deň.....	5
Moja mačacia rodinka.....	6
Pytagoriáda.....	6
Emulienka.....	7
Radšej ich nestretnúť.....	7
Zvieratká v zime	8
Zdobenie medovníčkov....	9
Vianočná besiedka.....	9
Z pera budúcich spisovateľov.....	10
Hadia skala.....	10
Vlk a volavka.....	11
Moja vlast'.....	12
Básne pre starkých.....	13
Zázračný kvet.....	14
Zábavné stránky.....	15
Naše slávne výroky.....	15
Tajnička.....	16
Vymaľuj	17
Anketa.....	18
Plánujeme.....	19

Jožka Matejíka za 2. miesto
vo výtvarnej súťaži
v Uherskom Brode.

Jakuba Vartu za jeho pekné
2. miesto vo výtvarnej
súťaži: "Príroda, životné
prostredie a deti."

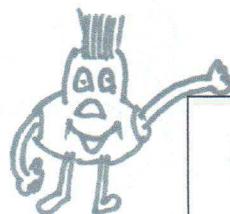
Milí Chocholúšikovia!

Vianočné prázdniny nám veľmi rýchlo ubehli a my sa pripravujeme na vedomostné previerky. Pri tomto zhane však nezabúdame ani na nášho Chocholúšika. Viem, že sa už tešíte na vydanie nového čísla. A máte sa veru na čo tešiť.

V januárovom čísle nebudú chýbať zaujímavosti z činnosti našej školy. Dozviete sa ako trávili zimné večery naši starkí z obce Chocholná – Velčice. Nájdete tu veľa dobrých námetov na rozmysľanie, zábavných súťaží. Nebudú chýbať ani literárne práce spolužiačok a spolužiakov. Možno vás zaujme rozprávka, povest, bájka, ktorú napísali naši štvrtáci. Určite sa pousmejete na Vašich slávnych výrokoch spracovaných formou komiksu. Na voľný čas ponúkame tajničky, vtipy. Členovia redakčnej rady pripravili výsledky ankety žiakov našej školy. O čom je si prečítate v našom časopise.

Verím, že s Chocholúšikom sa nebudeste nudíť, že Vás všetkých zaujme.

Ahoj, Vaša Katka



Chocholúšik chváli:

Žiakov 1.ročníka za vydanie
1.čísla CHOCHONOVÍN.

Beátku Žmuráňovú za druhé
miesto v okresnej súťaži
v prednese povesti: „Šaliansky
Maťko“.

Žiakov 4 . ročníka, ktorí
vyhrali v zbere papiera



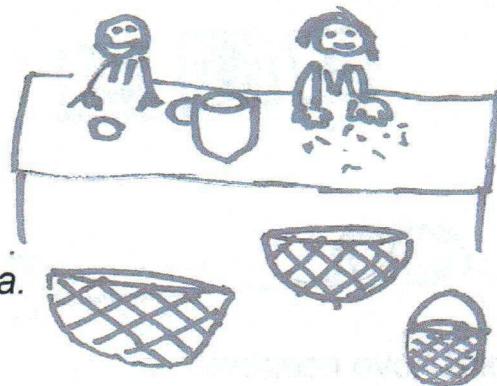
Predstavujeme Vám

L'udové zvyky

Ako trávili zimné večery naše babičky a starí otcovia, keď nemali televízory a rádiá? Zistili sme, že prácou a zábavou. Dlhé zimné večery využívali na pradenie konopí a driapanie peria. Muži pletli koše a slamienky. Pri driapaní peria bývalo vždy veselo. Dievčatá a ženy si posadali vo vykúrenej miestnosti za dlhý stôl. Aby sa im nedriemalo, spievali a rozprávali sa. Občas ich prišli navštíviť aj mládenci, ktorí sa zdržiavalí pri svojich dievčatách a snažili sa im „zhŕňať kostrnky“ zo zásteriek. Spolu žartovali, ale aj pospomínali, koľko dievok sa bude vydávať a koľko mládencov sa bude ženiť, rozprávali aj strašidelné príhody, ktoré sa stali kedysi dávno / niektoré sa ešte len stanú /, čo prorokovala veštica Sibyla... Tichým ale pekným hlasom spievali:

*Červené jabĺčko po zemi sa gúľa,
moje potešenie po svete sa túla.
Červené jabĺčko netúlaj sa toľko,
moje potešenie netúlaj sa toľko.*

*Kerého frajera som najračej mala
pritom som najväčšiu falešnosť poznala.
Keď som ho videla, srdco ma bolelo,
dobre som vedela, že nebudem jeho.*



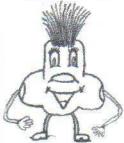
Keď sa dodriapala kopa peria, ktorá bola naložená na stole, vtedy si taktiež spoločne zaspievali:

*Zebieraj Anička ze stola to perie,
už sa ti schádzajú poslední frajere.*



A tak ani nezbadali, kedy hlásnik na ulici odtrúbil jedenásť hodín. Museli šetriť petrolejom. Gazdiná priniesla večeru, ktorá pozostávala z teplej kávy a chleba, nechýbali ani tradičné varené jablká – štiepky, hrušky, plánky zo sušeného ovocia. Pred odchodom niektorá staršia žena vždy upozornila mladé dievčatá, ktoré boli ešte slobodné, na nejakú poveru alebo nejaký zvyk. Napr. „Dievčatá, zajtra na Ondreja, nezabudnite si dať pod hlavu mužské „gace.“ O ktorom mládencovi sa vám bude snívať, toho dostanete za muža.“ Dievčatá sa smiali, ale na „gace“ nezabudli.

I zozbierali žiaci 3. ročníka /



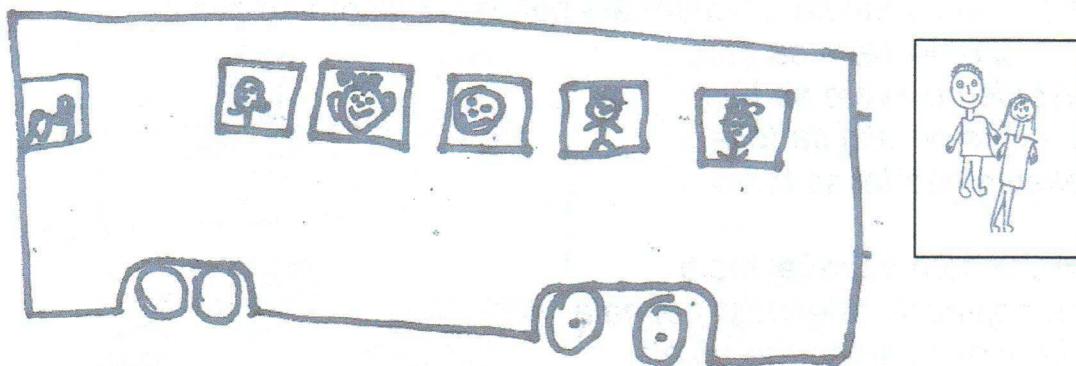
Zo života našej školy

Malí umelci

V októbri sme išli do galérie. Cesta autobusom trvala do Trenčína dve hodiny. Teta, ktorá pracuje v galérii nás uviedla do veľkej miestnosti. Ukazovala nám krásne obrazy našich maliarov. Najviac sa mi páčil obraz, na ktorom postavy plakali. Keď sme si prezreli všetky umelecké diela, presunuli sme sa do malej miestnosti. Teta nám rozdala farbu a vodu a povedala, aby sme nakreslili čo najkrajší obraz. Potom sme naň vlepovali vystrihnuté ľudské postavy. Vyfarbili sme ich farbou.

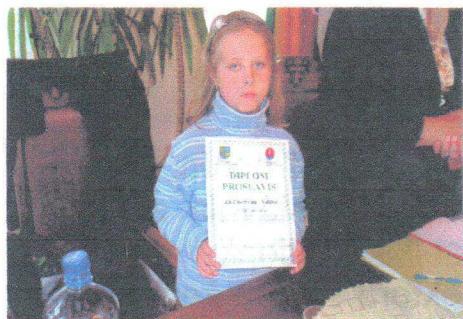
Všetkým sa práce vydarili. Zdobia chodby našej školy.

/ Miška Hlavandová, 3. ročník /



Chocholúšikovo ocenenie

27. októbra 2007 som bola s paní riaditeľkou v Žiline na vyhodnotení školských a triednych časopisov.



Katka Ozimá preberá diplom za 3. miesto v súťaži školských časopisov.

Vyhodnotenie sa konalo na radnici. Usadili nás vo veľkej miestnosti. Boli tam deti z viacerých materských, základných, ale aj stredných škôl.

Náš Chocholúšik vyhral tretie miesto. Darovali nám diplom, encyklopédiu, knižku s presýpacími hodinami a nálepky. Slovenskej republiky Prichystané bolo pre nás i občerstvenie s chlebíčkami. Domov som sa vracala plná zážitkov a šťastná.

/ Katka Ozimá, 3. ročník /



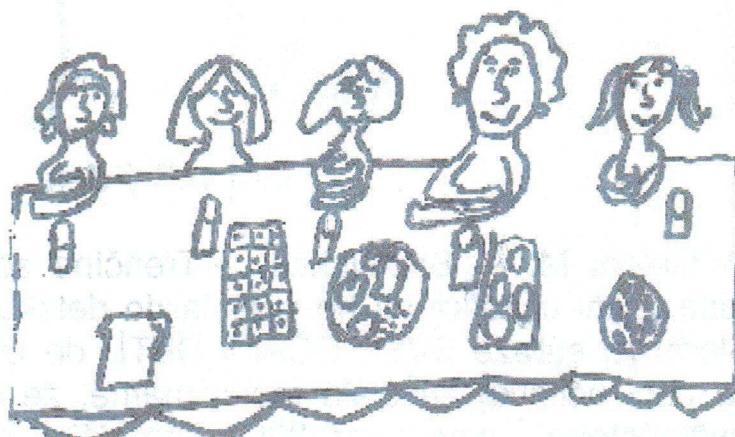
Stretnutie so starkými

Dňa 25. októbra 2007 sme do školy pozvali naše staré mamy a dedkov. Pripravili sme si pre nich pekný program. Ako prvý vystúpili prváci s básničkami a pesničkami. Niektorých starkých to tak dojalo, že si až poplakali. Potom sa predstavili starší žiaci s veselou rozprávkou „O troch prasiatkach.“ My, štvrtáci, sme prekvapili starkých básničkami z vlastnej tvorby. Naši hostia program ocenili veľkým potleskom. Potom nám teta Trenčanová a Ozimá porozprávali ako žili oni keď boli malí. Nakoniec sme hostom odovzdali vyrobené darčeky. Všetci sme sa občerstvili dobrým čajom a jednohubkami so zdravými nátierkami, ktoré sme pripravili. Babičky sa nám odvŕdali zasa chutnými koláčikmi, ktoré kedysi bežne piekli.

Myslím si, že to bolo pre všetkých príjemné popoludnie.
/ Janko Čechovský, 4. ročník /

Bezpečne na cestách

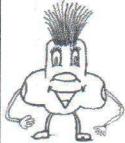
7. novembra 2007 prišiel do našej školy pán policajt. Povedal nám, ako sa máme správať na ceste. Ukazoval nám dopravné značky a my sme museli odpovedať čo znamenajú. Upozornil nás, že keď máme menej ako pätnásť rokov, nemôžeme sa sami bicyklovať. Dozvedeli sme sa veľa nového.



Poučil nás, po ktorej strane vozovky máme chodiť. Všetko sme si aj precvičili. Upozornil nás na nebezpečné drogy, alkohol, fajčenie.

Pani učiteľke dal pexesá s dopravnými značkami, aby nám ich rozdala. Už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie, lebo sa dozvieme niečo nové.

Dominika Kostolanská, 4. ročník /



Chráňme si zdravie

V utorok 13. novembra 2007 prišli do našej školy dve tety. Hovorili sme si spolu o hygiene, aké je dôležité umývanie rúk pre naše zdravie, pitný režim, ale aj otužovanie. Rozprávali sme si ako si máme správne umývať zuby, akými správnymi pohybmi si zuby máme čistiť. Dôležité je aj pravidelné umývanie vlasov, aby sme nedostali vši. Dávať pozor máme aj na túlajúce zvieratá, nemáme ich chytať, aby sme sa nenakazili besnotou. Keďže sme malí a chodíme do školy, pripomenuli nám ako máme v škole správne sedieť a ako trpí naša chrbtica, keď zle sedíme.

Nakoniec sme si pozreli video o Fitkovi. Bolo to zaujímavé a poučné.
/ Dominika Kostolanská, Katka Kuchtová, 4. ročník /

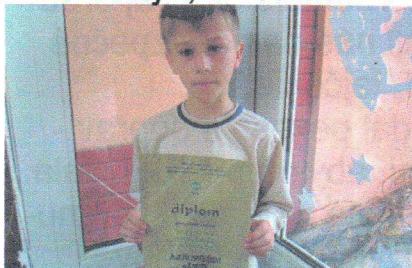


Môj veľký deň

V Galérii M. A. Bazovského v Trenčíne som tvoril obrázok chlapca v lese. Pani učiteľka mi ho poslala do detskej medzinárodnej výtvarnej a literárnej súťaže SVET OČAMI DETÍ do Uherského Brodu. Jedného dňa pani učiteľka zavolala mojej mame, že som vyhral druhé miesto. Devätnásťteho novembra 2007 som išiel pre cenu s pani učiteľkou a s mojimi rodičmi. Bola tam výborná atmosféra, ktorú spríjemnil zbor dievčat so svojimi krásnymi piesňami. Po slávnostnom príhovore primátora mesta nám odovzdali ceny. Potom sme si pozreli aj ostatné vystavené diela.

Bol to pekný zážitok. Na záver by som sa chcel poďakovať pani učiteľke Kotrhovej, ktorá mi v tomto diele pomáhala.

/ Jožko Matejík, 4. ročník /

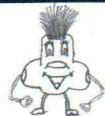


.Jožko Matejík s diplomom.



Jožkova víťazná práca:
„S vetrom opreteky.“

Moja mačacia rodinka



27. november 2007 bol pre mňa zaujímavý deň. S paní učiteľkou som cestoval do Trenčína na vyhodnotenie výtvarnej súťaže: „Príroda, životné prostredie a deti“. Najskôr sme išli do obchodu, v ktorom vystavovali obrazy a staré drevené hračky. Potom sme išli na vyhodnotenie. Boli tam nádherné obrazy kreslené vodovými, temperovými farbami, ale aj ceruzkami. Jeden obraz ma veľmi zaujal. Bol nakreslený cez počítač. Urobili šnúrky a na ne nakreslili deti, ktoré idú do školy. Samozrejme budova školy tam nechýbala. Malí škôlkári sa predviedli so svojím programom a potom nasledovalo vyhodnotenie prác. Najskôr boli ocenené deti z materských škôl a potom žiaci zo základných škôl. Moja Mačacia rodinka ma zaradila medzi desiatich najlepších. Dostal som temperky a magnetku so zajacom.

Do školy som sa vracal s dobrým pocitom. Zvedavým spolužiakom som porozprával svoje zážitky.

/ Jakub Varta, 4. ročník /



P Raz k nám prišla do triedy pani riaditeľka
Y a opýtala sa, kto chce riešiť pytagoriádu.
T Prihlásil som sa. Riešil som pätnásť úloh.
A Darilo sa mi. Z tretiakov som bol najlepší.
G Postúpil som do okresného kola. Priprá-
O vujem sa veľmi svedomito, ale nestíham
R iné predmety. V máji pôjdem do Trenčína.
I Žiakov štvrtého ročníka bude reprezenzo-
A vať baba, Bea Žmuráňová.
D / Šimon Breznický, 3. ročník /
A 90:3F

PYTAGORIÁDA

38°7' = 0°28' +

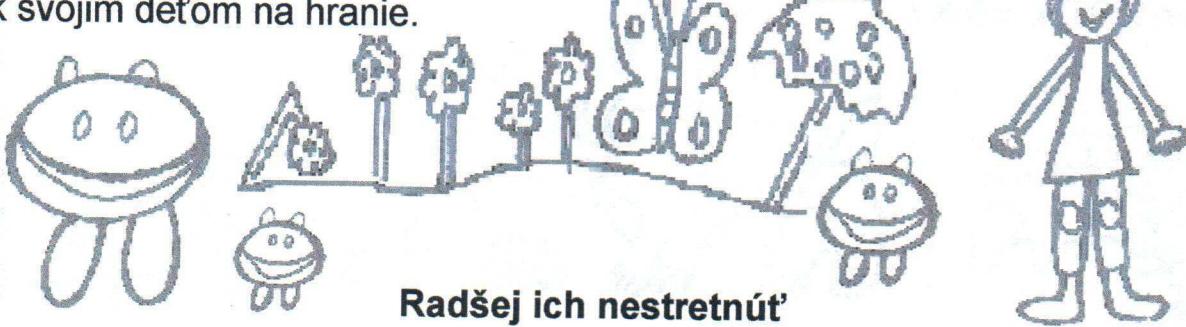


Emulienka

Dňa 27. novembra prišla do našej školy teta zo Žiliny. Zahrala nám divadlo o Emulienke, ktorá sa nechcela česávať a vždy sa mamičke schovávala. Mala dvoch kamarátov: Ďura mladšieho a Ďura staršieho. Neustále si z nej robili srandu. Raz sa jej prisnil sen. Priletel k nej motýľ, ktorý ju odniesol na lúku. Tam sa na ňu pozerala obrovská žaba, ktorá ju odniesla k svojim deťom na hranie.

Vyslobodil ju lúčny koník, ktorý si ju však zobrajal do svojho domčeka. Nešťastnú Emulienku vyslobodil krtko. Potom prišla Myška. Emulienka sa jej bála, pretože mala veľké ostré zuby. Podarilo sa jej vyskočiť z prvej diery a ocitla sa na tej istej lúke, na ktorej bola predtým. Priletel motýľ a odniesol ju opäť domov k jej dobrej mamičke.

/ Katka Ozimá, 3. ročník /

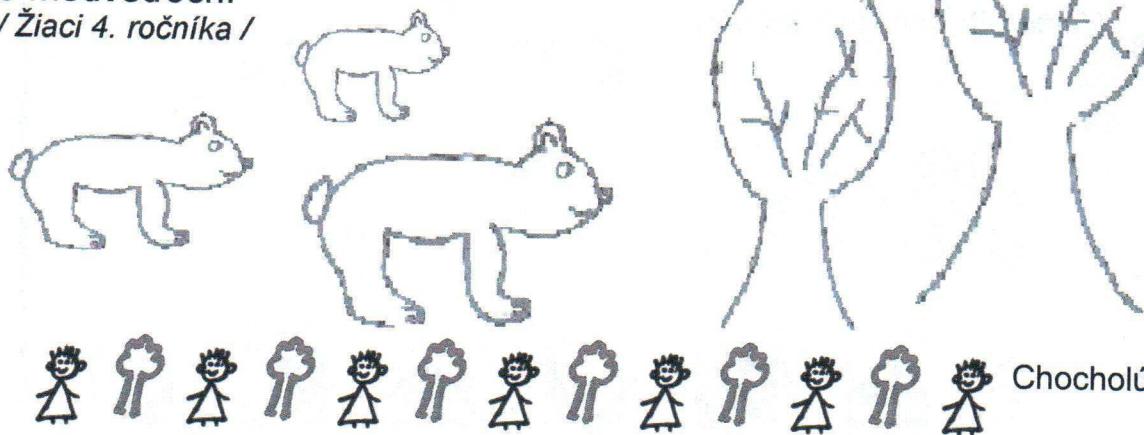


Radšej ich nestretnúť'

Pani riaditeľka nás dvanásťeho decembra všetkých pozvala do počítačovej učebne. Na fotografiách sme mohli uvidieť krásnych medveďov. Mohli sme si o nich prečítať rôzne informácie, napríklad: kde na Slovensku sa vyskytujú, ako sa správať, keď uvidíme medveda, čím sa živia, ako sa dá odhadnúť jeho hmotnosť,... Potom sme išli pozerať video. Dozvedeli sme sa čím sa líši medveď grizly od medveda hnedého a čierneho. Medveď čierny sa narodil v lesoch, preto sa dobre šplhá po stromoch, pazúry má prispôsobené na lezenie. Len matka obraňuje svoje mláďatá. Spotrebuje viac rastlinnej potravy ako mäsatej.

Výstava bola pre nás poučná. Veľa nového sme sa naučili o medveďoch.

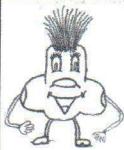
/ Žiaci 4. ročníka /





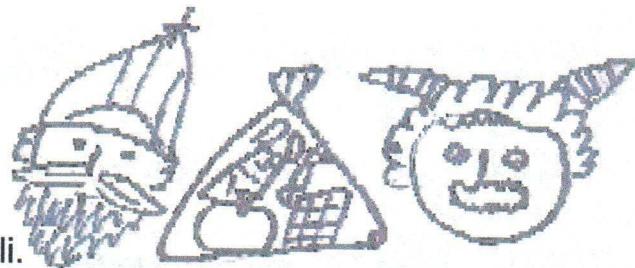
Je zima. Pada . Dešti sú , , . Hrajú . Zvieratka sa väčšinou nešia na zimu. Všetko je pokryté . Žiari hladné. Musia sa prikrmovať. Lesníci nosia do sena. sa starajú o . Nasypú im obilie do . Na konáre priviaľ slaninku. V lete nám budú a vychytájú hmyz. Kedzie je chladno, aj do našej pravideli zvieratka. Hostili sa vo našich prišli mohľasne. Nikto ich nevital . Naopak. Každý bol veľmi . Nastal veľký boj o vyhnanie malých vosebucov. Glacil a . Pravidelná hygiena a malé boli fúči.





Mikuláš a čert

Ked' prišiel december navštívil nás Mikuláš a čert. Mikulášovi sa páčili básničky, ktoré sme mu zarecitovali. Aby sme naňho nezabudli, tak sme sa s ním aj odfotili.



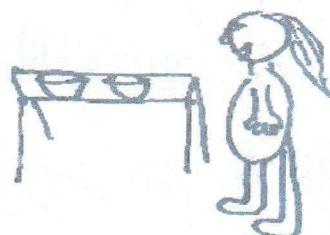
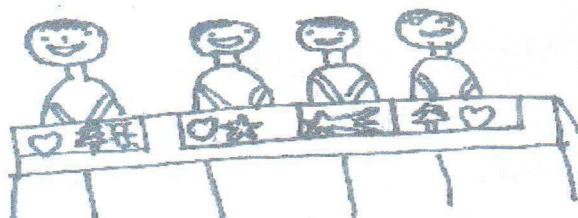
Nesmel chýbať ani čert. Pýtal sa ako poslúchame. Pre istotu však upozornil, že v prípade potreby stačí zavolať a on sa vráti. Dostali sme sladkosť a tešíme sa na nich opäť o rok.

/ Miška Hlavandová, 3.ročník /

Zdobíme medovníky

V pondelok, desiateho decembra, sme v škole zdobili medovníky. Každý žiak z domu doniesol medovníčky. Paní učiteľky urobili penu, dali do mikroténových sáčkov a dali každému žiakovi. Začalo sa zdobiť. Každý mal inú fantáziu. Všetkých práca bavila. Každý z nás bol spokojný so svojím výkonom. Peny bolo veľa, ale medovníčky už boli fuč. Preto sme ju dojedli. Našťastie nikomu nebolo zle. Naučili sme sa krajšie zdobiť. Budeme zdobiť aj doma.

/ Žiačky 4. ročníka /



Vianočná besiedka

Na sedemnástej decembra sme pozvali do školy všetkých našich rodičov a starých rodičov na vianočnú besiedku. Paní učiteľky s nami nacvičili básne, koledy, divadielko, tance. Pripomenuli sme si narodenie malého Ježíška. Nechýbali ani vianočné zvyky a priania. Naše vystúpenie sa skončilo veľkým potleskom. Naši hostia s vianočne naladení sa pobrali domov.

/ Katka Kuchtová, 4. ročník /





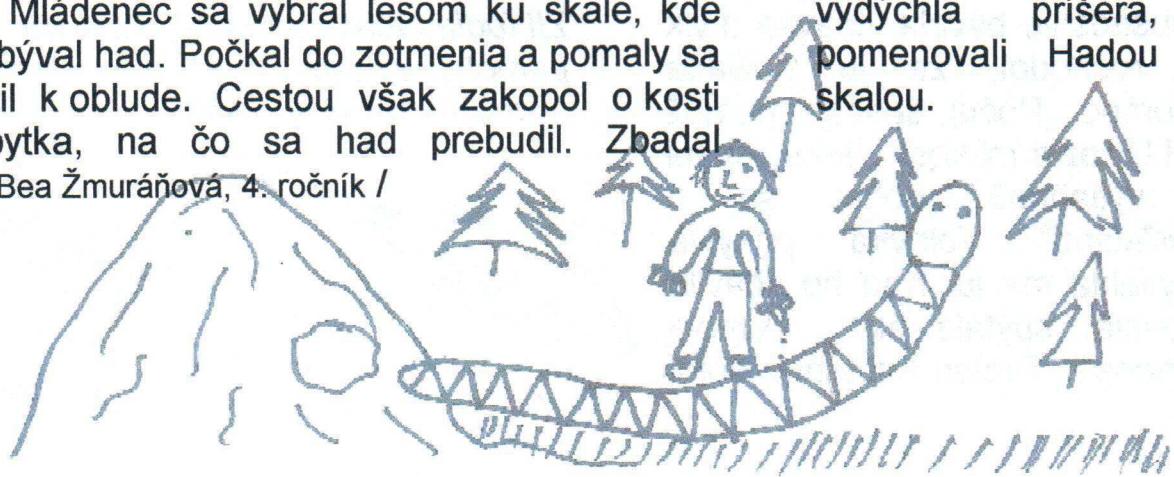
Hadia skala I

/ Povest /

V Chocholnej raz stála a doteraz stojí jedna skala. Na tejto skale žil veľký had. Tento had veľmi ubližoval ľuďom. Museli mu dávať všetok svoj dobytok. Odovzdávali kravy, kozy a ovečky, aby nezožral ich. Mnohí gazdovia mu dali všetko čo mali. Žila tu aj jedna vdova so svojím synom. Bol mladý, silný a odvážny. Žili si dobre, až kým hadovi nedali všetko až do poslednej omrvinky. Keď mládenec videl ako všetci trpia, povedal si. Že to nenechá len tak. Išiel za svojimi kamarátmi, ale ani jeden neboli takí odvážni, aby šiel s ním. Tak sa vybral k pánu farárovi, poradiť sa ako ďalej a poprosiť ho o požehnanie. Pán farár ho pochválil a bol rád, že sa konečne našiel mládenec so statočným srdcom. Celú noc sa radil ako si čo najlepšie poradiť s diabolským stvorením. Po dohode sa išiel mládenec na pár hodín vyspať. Rozlúčil sa s matkou. Potom sa stretol s pánom farárom a šli sa spolu pomodliť do kostola. Pán farár mu požehnal a pokropil svätenou vodou. Nezabudol ani na sekuru a nôž. Poprial mu veľa šťastia a rozišli sa. Mládenec sa vybral lesom ku skale, kde prebýval had. Počkal do zotmenia a pomaly sa blížil k oblude. Cestou však zakopol o kosti dobytka, na čo sa had prebudil. Zbadal

/ Bea Žmuráňová, 4. ročník /

mládenca a potešíl sa ľahkej koristi. Obrovskou rýchlosťou vyrazil oproti mládencovi a tomu od ľaku vypadla sekera z ruky. Had sa okolo neho obkrútil a už si myslel, že je to jeho posledná hodina. Vtom však nahmatal posvätený nôž od pána farára a zapichol ho hadovi do srdca. Had skonal. Ľudia v dedine sa radovali z hrdinského skutku mladého šuhaja a skalu, na ktorej poslednýkrát vydýchla príšera, pomenovali Hadou skalou.





Hadia skala II / Povest' /

V chocholnianskej doline na rázcestí stojí veľká skala. Tá skala tam stojí už niekoľko rokov a nik s ňou nepohne. Je to veľká skala, ktorá sa volá Hadia skala. Pri tej skale bývala stará babka, ktorú poslúchali aj zvieratá. Raz našla

malého hada a nechala si ho. Chovala ho a had vyrástol na veľkého hadiska. Chodil sa na tú skalu každý deň vyhrievať. Ľudia, ktorí chodili okolo s ho veľmi báli. Raz had našiel vtáčie hniezdo pod strechou a plazil sa k nemu. Babka vyšla von a rozkázala hadovi, aby zostal stáť. Had ju poslúchol a od tej chvíle už nezožral žiadne vtácie vajíčko. Mal babku veľmi rád a vo všetko ju poslúchal. Pokiaľ žila babka, žil aj had. Jedného dňa sa však babka pominula a pominul sa aj had. Od tejto doby sa tá skala volá Hadia skala.

/ Jožko Matejík, 4. ročník /



Vlk a volavka

Jedného slnečného dňa uviazla vlkovi v krku kost' z obeda. Jedol príliš hltavo a nie a nie ju dostať von. Sedel pod košatým dubom a premýšľal, ako sa jej zbaví. V susedstve bývala volavka a vlk sa rozhadol, že ju požiada o pomoc. „Počuj, suseda, pomôž mi ! Uviazla mi kost' v krku. Ak mi ju vytiahneš, dobre sa ti odvďačím!“ Volavka prikývla a vytiahla mu ju. Keď ho zbavila trápenia, spýtala sa: „ A moja odmena?“ Tvojou odmenou bolo,

že som ťa nezožral!“ odvrkol vlk a bežal do lesa.

PONAUČENIE

Zlí ľudia rýchlo zabudnú, že si im pomohol v núdzi
/ Bea Žmuráňová, 4. ročník /

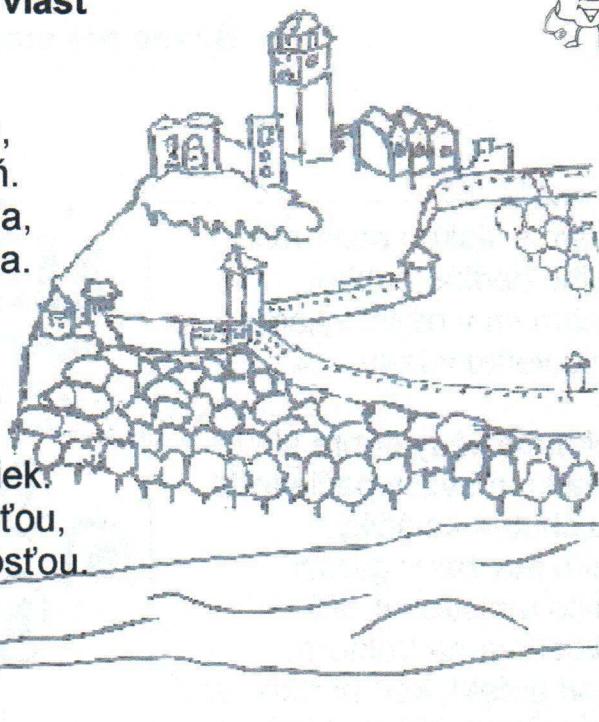


Moja vlast'



Slovensko, Slovensko krásna si zem,
na teba s láskou dívam sa každý deň.
Vysoké vrchy Tatier z výšky ťa strážia,
na lúkach pestré kvety a zvierat stáda.

Staručké hrady a krásne mestá
cez vrchy, doliny vedie k nim cesta.
Lesné bystriny, tiché brehy riek
a v lesoch bylinky, z nich robí starká liek.
Slovensko, Slovensko, ostaň mi vlastou,
nech môžem sa dívať na teba s radosťou.
/ Bea Žmuráňová, 4. ročník /



Moja vlast' sa volá Slovensko. Slovensko je nádherná krajina. Máme krásne doliny, cez ktoré tečú rieky a potoky. Okolo nich šumia lesy. Nad nimi sa do výšky týcia hory. Najkrajšie z nich sú Vysoké Tatry. V dolinách obkolesenými horami vyrástli v minulosti dediny a mestá. Medzi starobylé historické mestá, kde sa ľažilo zlato a striebro, patrí aj Banská Štiavnica a Kremnica. Banskú Štiavnicu sme cez prázdniny navštívili s rodičmi, aby sme sa oboznámili so starými pamiatkami a s historiou tohto mesta. Na nízine pri Dunaji leží naše hlavné mesto Bratislava.

Som rád, že som sa narodil na Slovensku, lebo je krásne. Máme krásnu materinskú reč a žijú tu všetci moji príbuzní, ktorých mám rád.
/ Janko Čechovský, 4. ročník /

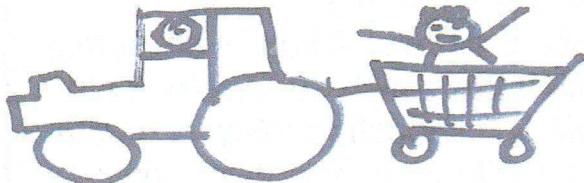




Básne pre starkých

Chcem s láskou pozdraviť
svojho dedka, babku.
Chcem im v básni vyjadriť
svoju veľkú vdaku.

Babka má vždy dobré slovo,
k sviatku mi vždy pečie tortu,
lebo chutné koláčiky.
Dedko ma zas v garáži
všeličo majstrovať učí.
Povozí ma na traktore,
opraví defekt, keď bicykel fučí.
/ Janko Čechovský, 4. ročník /



Svet je plný babičiek,
mamiek našich mamičiek.
Šedé vlasy, zásterá,
láska im z očí pozerá.
Koláč a či buchta sladká
najde sa vždy pre vnúčatká.
A tá moja milá stvora
ľúbi ma aj keď som potvora.
Vždy mi všetko odpustí,
nech mám trochu radosti.
Ďakujem Ti, babka, zlatá,
vždy som Ťa mala veľmi rada.
/ Bea Žmuráňová, 4. ročník /



Moja babka má ma rada,
vždy je veľmi usmievavá.
Dedko je vždy milý,
ku každému zhovorčivý.
My vás máme radi,
dávate nám múdre rady.
Starkí naši milí,
žite dlho medzi nami.
/ Katka Ozimá, 3. ročník /





Zázračný kvet

Kráľ mal tri dcéry. Boli krásne, ale veľmi pyšné a lakové. Keď už boli dospelé, kráľ sa rozhodol, že vydá najstaršiu z nich. Vydala sa za bohatého a chamevitého princa. O rok sa rozhodol vydať aj prostrednú dcéru. Tá sa čoskoro vydala za múdreho princa. Obe svadby boli krásne. Nakoniec prišiel rad aj na najmladšiu dcérku. Jediná z kráľových dcér bola múdra, krása jej nechýbala a bola aj veľmi dobrosrdečná. Nechcela sa však vydať. Žiadala princa, aby bol pre ňu ten pravý. Nakoniec sa však predsa len zaúbila do múdreho a milého princa. Žili šťastne až dovtedy, kým t'ažko neochorel. Prisnil sa jej čudný sen. Snívalo sa jej, že jej manžel zomrie, ak sa nenapije čaju z kvetu, ktorý má zlaté lupene. Hned' ako sa zobudila, vyzprávala čudný sen svojmu princovi. „Muž môj zlatý, nevieš, kde by som našla kvet so zlatými lupeňmi?“ „Myslím, /Kristína Spačková, 4. ročník/

že ho má víla z tatranského jazera. No je ho nemožné od nej získať. Každý, kto chce získať ten kvet, musí splniť tri veľmi t'ažké úlohy.“ „Nevadí. Musím získať ten kvet, aby si sa uzdravil.“ Tak sa princezná vybraťa na dlhú a veľmi namáhavú cestu. Keď spala, prisnil sa jej ďalší sen. Keď príde na miesto, budú tam tri plesá. Ona nech pristúpi k prostrednému, tam nech počká do rána. Tak aj urobila. Ráno sa pred ňou zjavila víla z tatranského jazera a pýtala sa, čo tam hľadá. Princezná rozvedala o svojom trápení a po čo prišla. Víla si ju vypočula a povedala jej, že kvet so zlatými lupeňmi dostane len vtedy, keď splní tri úlohy. Hned' na druhý deň zavčas rána ju víla zobudila a prikázala jej splniť prvú úlohu. Mala do večera vytrhať všetky kvety v celých Tatrách. Ach, to veru nemôžem splniť, nariekala smutná princezná. Keď sa jej večer víla pýtala, či splnila prvú

úlohu, len smutne pokývala hlavou. Víla jej dala druhú úlohu. Mala vychytáť do svitania všetky ryby v Hrone. Ale ani túto úlohu princezná nemohla splniť, pretože mala rada všetko živé čo plávalo v rieke. Na otázku, či sa jej podarilo splniť druhú úlohu opäť len smutne pokývala hlavou. „Nesplnila si ani túto úlohu, ale dám ti ešte jednu. Máš tretiu šancu. Treťou úlohou je vyrúbať všetky stromy v Tatrách“. To v živote nestihнем. Ach, nie, povzdychla si princezná.

„Tak, ako to dopadlo s treťou úlohou?“ „Ani tú som nesplnila.“ „Práve naopak,“ ozvala sa víla. „Ty si splnila všetky tri úlohy. Ved' ako by vyzerali Tatry bez kvetov a stromov? A aký by bol Hron bez rýb?“ Víla jej darovala kvet so zlatými lupeňmi a princezná sa šťastná ponáhľala na zámok, aby zachránila svojho princa. Žili si potom šťastne až do smrti.



Zábavné stránky

Naše slávne výroky



Žiak prvého ročníka: Pozrite sa, pani učiteľka, zo zeme lezú takéto muchotrávky a takto sa točia!

Pani učiteľka: Ved' je to dážďovka!

Druhácké vety:

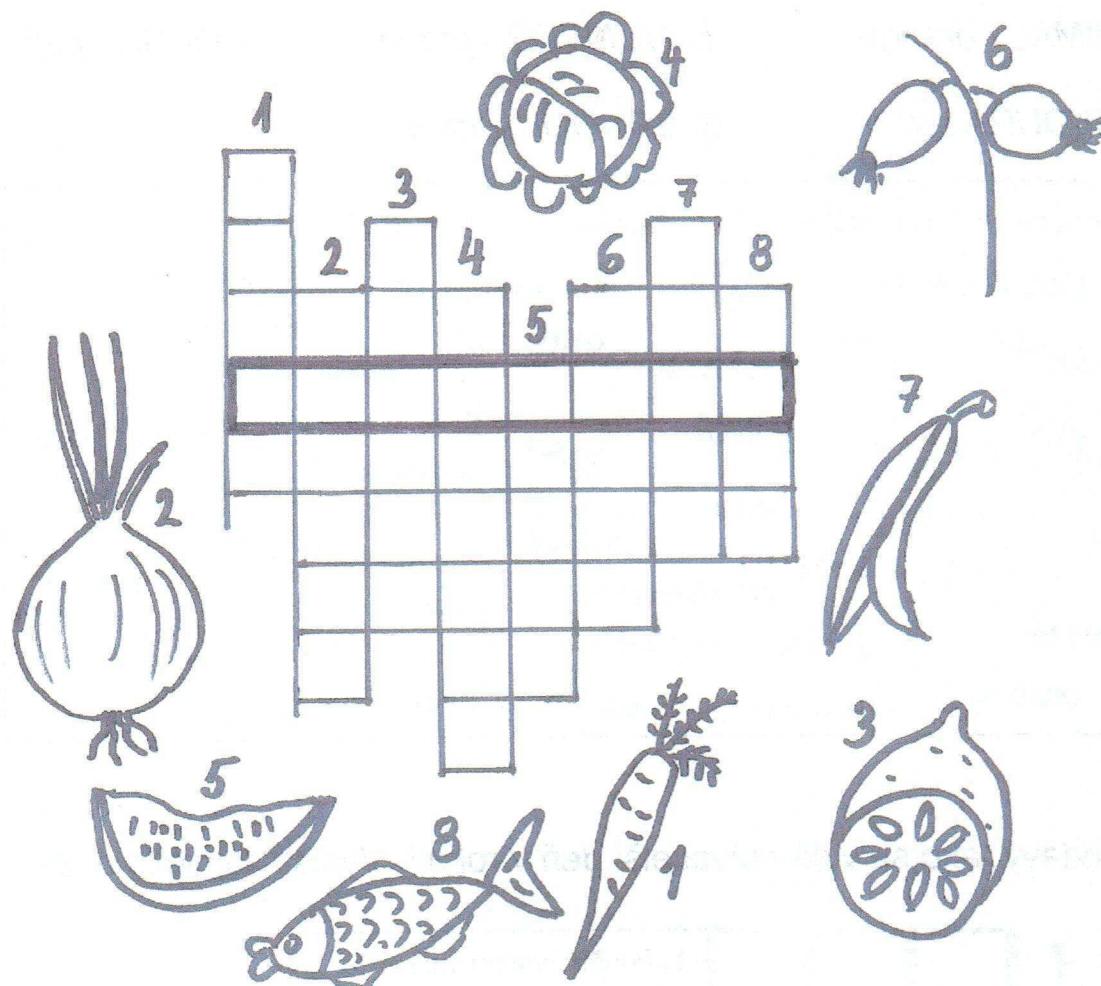
- Pred domom táčky dzobajú zrno.
- Stolička si tiká.
- Vtáčiky si každý deň tykajú a jedia.



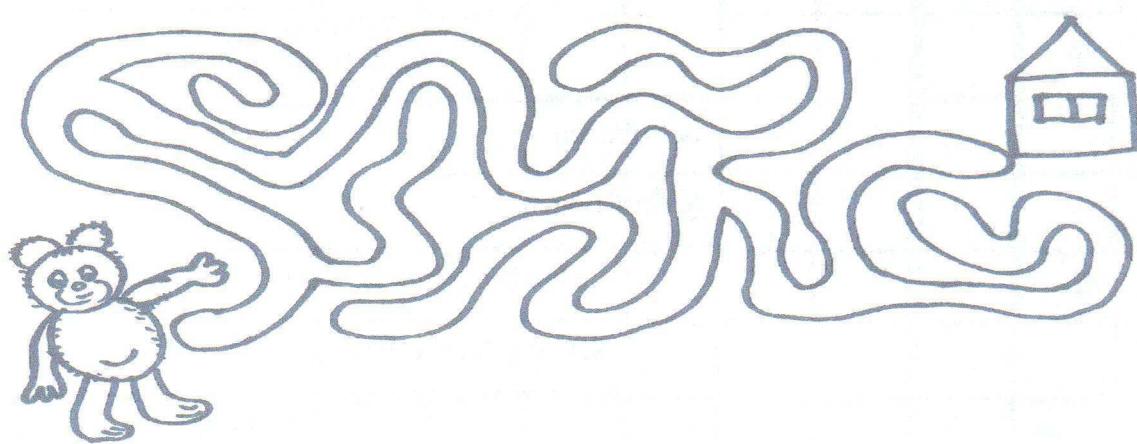
Tajnička č.1

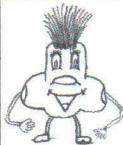


Čo potrebuje človek pre svoje zdravie sa dozvieš, ak vylúštiš tajničku.



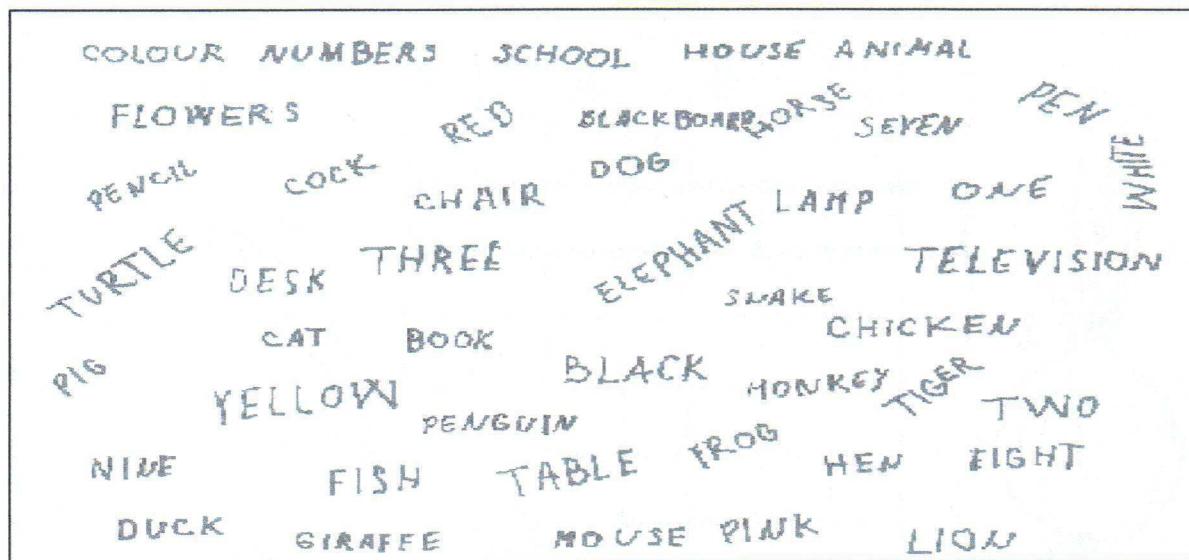
Ktorou cestičkou sa dostane malý medvedík do domčeka?



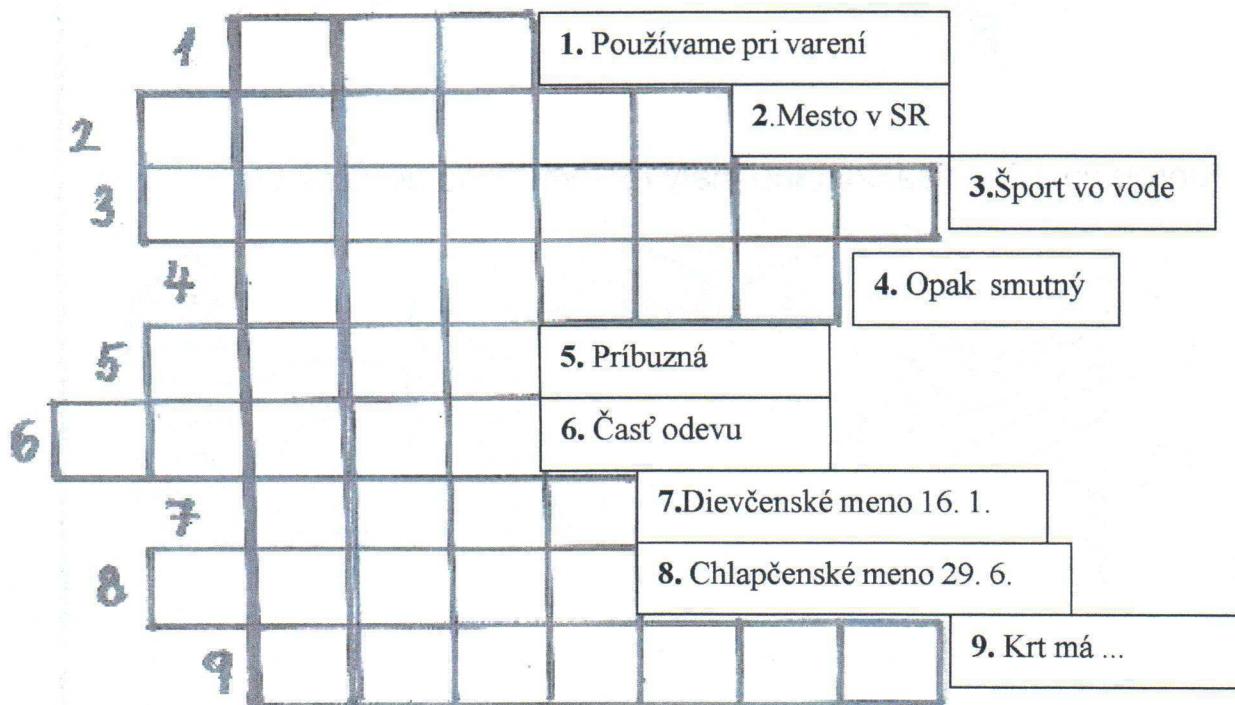


Vymaľuj anglické slová správnou farbou:

- a) ANIMAL - orange c) NUMBER - green e) HOUSE - pink
b) COLOUR - red d) SCHOOL - blue



Si zvedavý, ako sa volá najveselší deň v roku? Vylúšti tajničku č. 2





Anketa



Milí Chocholúšikovia! Zvedavosť je ľudská vlastnosť a my sa ňou netajíme. Chceli sme vedieť o čom snívajú naši spolužiaci a kto je pre nich slniečkom. Nuž, čítajte!

* Čím chceš byť?

Žiaci 2. ročníka: *doktorkou, *murárom, *kaderníčkou, *učiteľkou, *pani učiteľkou, *družstevníkom, *stolárkou, *policajtom, *elektrikárom, *policajtom, *automechanikom, *murárom

Žiaci 3. ročníka: *zmrzinárikou, *zdravotnou sestrou, *vojakom, *policajtom, *modelkou, *končiarom, *doktorkou, *zverolekárkou, *tanečnicou

Žiaci 4. ročníka: *speváčkou, *chovateľkou zvierat, *čašníčkou, *colníkom, *sudkyňou, *kaderníčkou, *stavbárom, *módnym návrhárom, *inžinierom

O čom snívaš?

Žiaci 2. ročníka: o* aute na ovládanie, * zbrani, * počítači, * milíone, * knižke, * dobrom zdraví, kombajne, * oblečení pre bábiku, * mojej sestre, * gitare, * novej izbe

Žiaci 3. ročníka: o * živých koňoch, * živom koni, *peknom dome, *aute, *malom šteniatku, mačičke a koníkovi, *aute, *gazdovstve a koňovi, *tlačiarni a psovi

Žiaci 4. ročníka: o *svojej autodielni a športových autách, *psovi a koňovi, *aute, *stretnúť sa s Viki Rákovou, * koňovi, * ničom, *stretnúť slávne osobnosti

Kto je tvojím slniečkom?

Žiaci 2. ročníka: *mama, *kamarát, *mama a tato, *sestra, *sestra, *slnko, *tato a Beninka, *mama a tato, *Filip, *obloha, *Marek, *tato a mama

Žiaci 3. ročníka: * mama, tato a dedko, *mamina, *slnko, *brat, *mamina, mačička, psík, *Ronino, *môj brat, *mamina, sestra, *mama, tato a nás pes

Žiaci 4. ročníka: *mama a otec, *tato, mama a auto, *moja mamina, *mama, sestra a pes, *pes, *pes, *slnko a rodičia, *mamina, *slnko

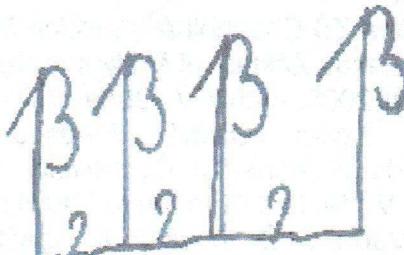
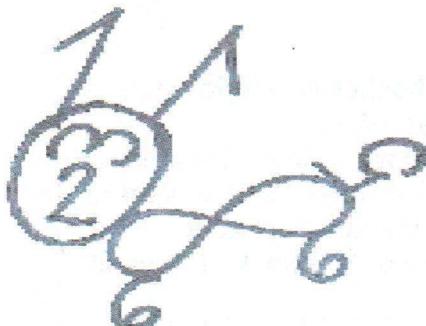


Pre bystré hlavičky

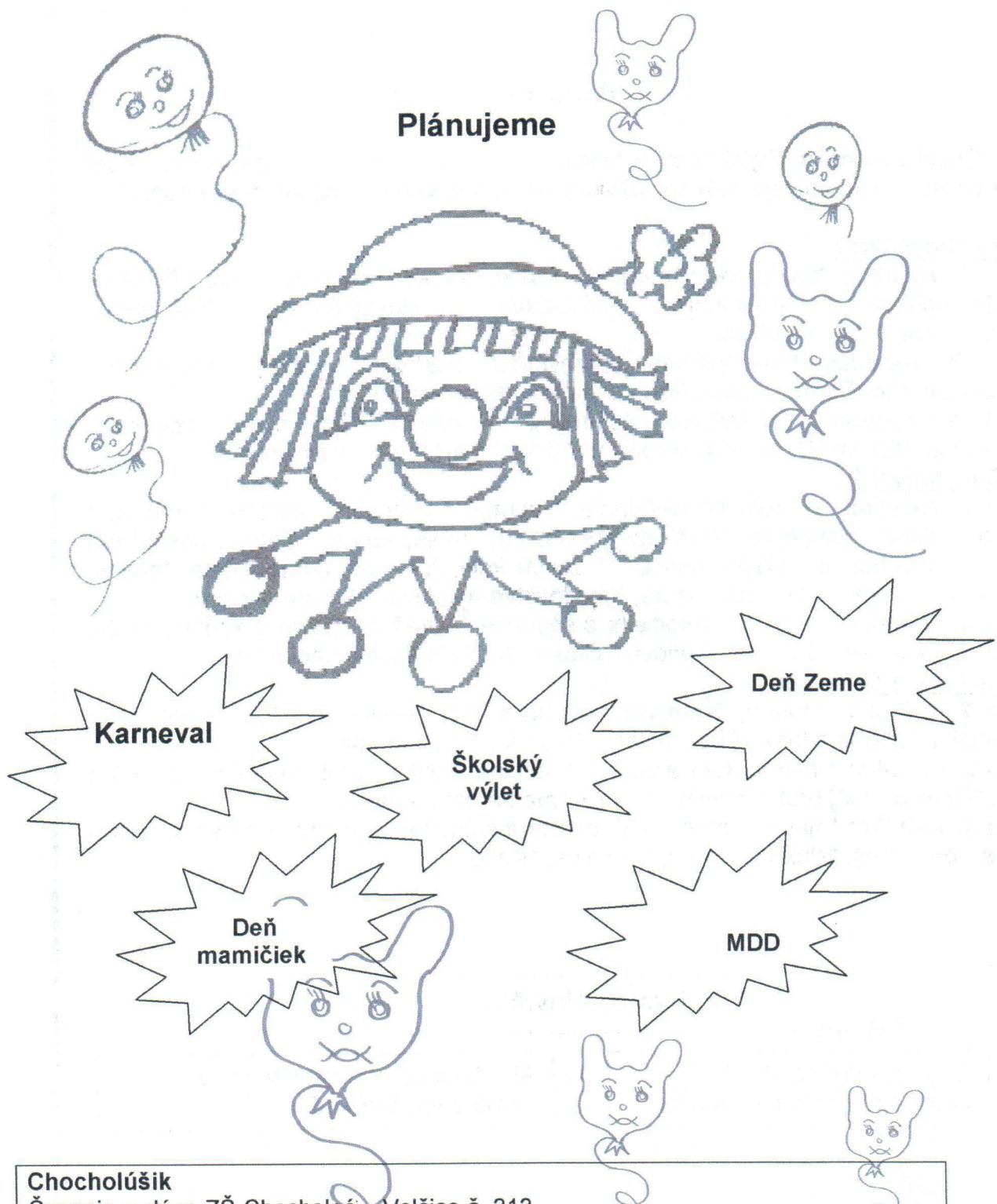
Plánujeme

Z akých čísel sa skladá
Zajkuľko? Pohľadaj a napíš!

Aké čísla sú schované v lese?
Nájdì a spočítaj ich!



Plánujeme



Chocholúšik

Časopis vydáva ZŠ Chocholná – Velčice č. 313.

Časopis pre žiakov Základnej školy s materskou školou v Chocholnej – Velčiciach.

Číslo 9, január 2008, ročník V. Občasník – vychádza dvakrát ročne.

Šéfredaktor: Katka Ozimá Predseda redakčnej rady: Bea Žmuráňová

Redakčná rada: Š. Vanek, J. Čechovský, K. Spačková, K. Vanková, D. Kostolanská,

J. Matejík, J. Varta, M. Hlavandová Jazyková úprava: Mgr. Mária Kolarovská

Ilustrátori: J. Varta, J. Čechovský, K. Spačková, B. Žmuráňová, Š. Vanek, J. Matejík, K. Červeňanová, K. Kuchtová